# ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ( δεύτερο τμήμα )
της 11ης Ιουλίου 1989 *

Στην υπόθεση 170/88,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση της Audiencia territorial της Βαλέντσια προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του παραπέμποντος δικαστηρίου, μεταξύ

**Ford España,** εταιρίας ισπανικού δικαίου, που εδρεύει στο Almusafes, Βαλέντσια ( Ισπανία ),

και

**Estado español** ( Διοίκηση Τελωνείων ),

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 35 της πράξεως περί των όρων προσχωρήσεως του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας και των προσαρμογών των συνθηκών ( ΕΕ 1985, L 302, σ. 23 ), καθώς και των άρθρων 9, 13 και 16 της Συνθήκης ΕΟΚ,

## ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ( δεύτερο τμήμα )

συγκείμενο από τους T. F. O'Higgins, πρόεδρο τμήματος, G. F. Mancini και F. A. Schockweiler,δικαστές,

( το σκεπτικό παραλείπεται )

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

κρίνοντας επί του ερωτήματος που του υπέβαλε η Audiencia territorial της Βαλέντσια με Διάταξη της 15ης Ιουνίου 1988, αποφαίνεται:

**1) Τα άρθρα 9 και 13 της Συνθήκης ΕΟΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 35 της πράξεως προσχωρήσεως της Ισπανίας αντιτίθενται στην είσπραξη τέλους υπολογιζομένου σε συνάρτηση με τη δηλουμένη αξία των εμπορευμάτων που εισάγονται από άλλα κράτη μέλη, στην περίπτωση που ο εκτελωνισμός των εν λόγω εμπορευμάτων πραγματοποιείται σε μη δημόσιους χώρους.**

**2) Τα εθνικά δικαστήρια, στα οποία έχει ανατεθεί η εφαρμογή, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους, των διατάξεων του κοινοτικού δικαίου, οφείλουν να διασφαλίζουν την επέλευση στο ακέραιο των αποτελεσμάτων των κανόνων του, προς τον σκοπό δε αυτό, έχουν την εξουσία να μη εφαρμόζουν, εφόσον αυτό είναι αναγκαίο, οποιαδήποτε αντίθετη διάταξη της εθνικής νομοθεσίας, χωρίς να υποχρεούνται να ζητήσουν ή να αναμείνουν την προηγούμενη κατάργησή της.**